

ע"פ 18944/04/20 - פ' ג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 אוקטובר 2020

ע"פ 18944-04-20 ג'עברי נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ, סגנית נשיא

כב' השופטת דנה כהן-לקח

כב' השופט דוד גדעוני

פ' ג' בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד יעקוב ג'בר

המערער

נגד

מדינת ישראל

ע"י עו"ד ארז פדן

פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על הכרעת דין וגזר דין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת הבכירה ש' לארי-בבלי) מימים 25.12.19 ו-26.2.20.

2. כנגד המערער הוגש כתב אישום שכלל שלושה אישומים. נאמר כבר עתה כי בית משפט השלום זיכה את המערער מן האישום השלישי ואין לפנינו ערעור על כך ולפיכך לא נתייחס לאישום זה. לפי עובדות האישום השני, המתייחס לאירוע שהינו הראשון בציר הזמנים, ביום 18.6.18 הגיע המערער בשעת לילה מאוחרת לבית המתלוננת, אמו, שסירבה להכניסו פנימה. המערער החל לצעוק, לגדף, חבט בדלת ונכנס לבית המתלוננת, ובהמשך אמר למתלוננת בעודו אוחז בסכין, כי יהרוג אותה. כל זאת תוך הפרה של תנאי שחרור שנקבעו לו ואשר אסרו עליו להתקרב למתלוננת וליצור עמה קשר. בגין אישום זה יוחסו למערער עבירות של איומים והפרת הוראה חוקית. לפי עובדות האישום הראשון, המאוחר יותר בציר הזמנים, המערער הפר שוב תנאים מגבילים נוספים שהושתו עליו, הגיע לבית המתלוננת ולן שם. ביום 5.8.18, במסגרת ויכוח בין השניים, המערער גידף את המתלוננת, סטר לה ואמר כי יהרגה. בגין אישום זה יוחסו למערער עבירות של תקיפה סתם, איומים והפרת הוראה חוקית. יצוין כי בהכרעת הדין נקבע כי על אף שהאישום הראשון ייחס למערער שתי עבירות של תקיפה סתם, עובדות כתב האישום מלמדות על תקיפה אחת בלבד.

3. לפני בית משפט קמא נשמעו עדויותיהם של המתלוננת, אחיו של המערער והמערער עצמו. בהכרעת דין שניתנה לאחר שמיעת העדויות הרשיע בית משפט השלום את המערער בעבירות שיוחסו לו בשני האישומים הנדונים. נקבע כי עדות המתלוננת הותירה רושם אמין ביותר. צוין כי המתלוננת נתונה לשגרה מתמשכת של התנהגות אלימה מצד בנה, וכי נתון זה בשילוב עם גילה המבוגר, מסבירים את העובדה שהיא נזקקה לרענון זיכרון וכן את העובדה שעדותה כללה תיאורים של אירועים נוספים שלא נדרשו ממנה. בית המשפט דחה את טענת ההגנה לפיה המתלוננת

טופלת על המערער בנה מעשים שלא עשה רק על מנת להביא לכך שהוא יכנס לכלא ויקבל טיפול לגמילה מסמים. בית המשפט ציין כי אהבתה של המתלוננת למערער ניכרת, כי כאבה כן ואמיתי וכי ניכר כי עיפה מהתנהגותו האלימה המתמשכת כלפיה שבאה על רקע התמכרותו ארוכת השנים לסמים. גם עדותו של אחיו של המערער נמצאה מהימנה, ואף שלא היה עד ראיה לנטען, נמצא בה משום חיזוק לעדות המתלוננת. באשר לעדות המערער נקבע כי היא לא הותירה "רושם חיובי, וזאת בלשון המעטה". בהקשר זה דחה בית משפט קמא את גרסת המערער שהודה כי הוא נוהג לקלל את אמו אולם הכחיש הפעלת אלימות כלפיה.

4. המערער ערער לפנינו על הרשעתו באישומים הראשון והשני, למעט הרשעתו בעבירות של הפרה הוראה חוקית אשר את ביצוען אישר לפנינו. בדיון לפנינו הסכים ב"כ המאשימה כי יש לזכות את המערער מעבירת האישומים שיוחסה לו באישום הראשון, וזאת מאחר שממצאי הכרעת הדין לא הצביעו על קיום יסודותיה של עבירה זו. לפיכך, בהסכמת הצדדים, אנו מורים על זיכוי של המערער מהעבירה האמורה.

5. בכל הנוגע ליתר העבירות בהן הורשע המערער - טענה עיקרית של הסנגור לפנינו היתה כי זיכוי של המערער מן האישום השלישי מקים ספק ביחס למהימנות גרסת המתלוננת בכללותה וצריך היה להביא לזיכוי גם ביתר האישומים. עוד טען הסנגור לסתירות בעדויות העדים, לכך שבית משפט קמא אפשר רענון זיכרון למתלוננת "בדרך לא נכונה", ולכך שההרשעה מבוססת על עדות יחידה של המתלוננת שלא היה מקום לסמוך עליה.

6. שקלנו את טענות הסנגור ובחנו אותן אל מול החומר שבתיק ולא ראינו לקבלן. בכל הנוגע להשלכת זיכוי של המערער מהאישום השלישי - בית המשפט לא קבע בהקשר זה כי אינו מאמין למתלוננת. יחד עם זאת מצא כי מתעורר ספק מסוים ביחס לאירוע נושא אישום זה בשל אי התאמה מסוימת שנמצאה בדברי המתלוננת ביחס לחפץ ששימש את המערער - מחבת או תרוד - ובשים לב לכך שלאירוע זה לא נמצא חיזוק נוסף. לפיכך נקבע כי הספק ייזקף לזכות המערער שזוכה. אין בכך כדי לשמוט את הבסיס מתחת להתרשמותו של בית המשפט בדבר היות המתלוננת אמינה ביותר ומתחת האפשרות לסמוך על עדותה בכל הנוגע לאישומים האחרים.

7. יתר טענותיו של המערער מכוונות כלפי ממצאי עובדה של בית המשפט שנשמכו על קביעות מהימנות. כידוע, אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות מעין אלה הנסמכות על התרשמות בלתי אמצעית של הערכאה הדיונית מהעדויות ששמעה. לאחר שבחנו את טענות המערער ואת כלל הראיות שהובאו לא מצאנו שהמקרה שלפנינו בא בגדר החריגים לכלל האמור.

8. נוסף כי בכל הנוגע לאישום השני, הקודם בזמן, ההרשעה נסמכת על עדותה של המתלוננת שנמצאה אמינה כאמור לעיל, לצד חיזוקים שעולים מתמליל שיחה של המתלוננת למוקד המשטרה בזמן אמת (ת/5), מדו"ח פעולה של השוטר שהגיע למקום (ת/8) וכן מעדות האח ששמע מאמו על איומי סכין (עמ' 25 שורות 10-11). הסנגור הלין על כך שהמתלוננת טענה כי המערער שבר את דלת הבית על אף שאין ראיה לכך. בית משפט קמא התייחס לסוגיה זו בפסק דינו (בעמ' 3) וקבע כי הכוונה בדברי המתלוננת שהעידה לפנינו אינה לשבירה מילולית אלא לגרימת נזק לדלת הבית (ור' גם דו"ח הפעולה ת/8).

9. אשר לאישום הראשון, המאוחר בזמן, אף שהמתלוננת התקשתה לבודד את האירוע נושא אישום זה מהתנהגותו הכוללת של המערער כלפיה, בסופו של יום היא אישרה שהמערער "נתן לי כאפה בפנים..." ונתן לי כאפה עם כל היד" תוך שהיא מדגימה את הדברים בבית המשפט (עמ' 20 ש' 22 ואילך). תמיכה לעדות המתלוננת בנוגע לאישום זה מצויה בעדות אחיו של המערער שהעיד כי אמנם לא נכח באירוע ולא היה עד ראיה לו אולם במהלך האירוע

הנטען אמו צלצלה אליו והוא אמר לה להגיש תלונה במשטרה (עמ' 23 - 24 לפרוטוקול).

10. כאמור, הסנגור טען כי בית משפט קמא אפשר רענון זיכרון "בדרך לא נכונה". טענה זו הועלתה באופן סתמי בלא פירוט של ממש. מכל מקום, בית משפט עמד על כך שהמתלוננת היא אישה מבוגרת שאינה בקו הבריאות וכי בשל כך נתקלה בקושי לתאר את האירועים לפי התאריכים בהם אירעו, ועל רקע זה נעשה זה רענון זיכרון (ר' עמ' 4 להכרעת הדין ור' גם החלטה בעמ' 15 לפרוטוקול). לא מצאנו פסול בכך ואף לא מצאנו שיש בכך כדי לגרוע מן המסקנות אליהן הגיע בית המשפט.

11. אשר על כן, לצד זיכוי המערער מעבירת האיומים שבאישום הראשון בהסכמת הצדדים, הערעור על הרשעת המערער ביתר העבירות שבאישומים הראשון והשני - נדחה.

12. אשר לגזר הדין. בית משפט השלום גזר על המערער תשעה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר, הפעלת עונש מאסר על תנאי בן שלושה חודשים במצטבר (כך שהמערער ירצה בסה"כ 12 חודשי מאסר בפועל), וכן מאסר על תנאי. משזכה המערער בהסכמת הצדדים מעבירת האיומים שבאישום הראשון ראינו להפחית מעונש המאסר בפועל שנגזר עליו, באופן שזה יעמוד על 8 חודשי מאסר בפועל תחת 9 חודשי מאסר בפועל שהושתו עליו בבית משפט קמא. מעבר לאמור, לא ראינו לקבל את יתר טענות המערער כנגד גזר הדין. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לא מצאנו להתערב בכך. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, בית משפט קמא הביא בחשבון את עברו הפלילי של המערער הכולל מספר לא מבוטל של הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, רכוש וסמים בעטיין נגזרו על המערער עונשי מאסר בפועל לריצוי ממש. בנוסף שקל בית המשפט את העובדה שהמערער ביצע עבירות דומות באמו המתלוננת בעבר הלא רחוק. הרשעתו האחרונה היא מיום 6.12.17 בגין עבירת תקיפה, איומים והיזק לרכוש בזדון, כלפי אמו, בגין נגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל ושלושה חודשי מאסר על תנאי שהופעלו בפרשה הנוכחית. עוד התחשב בית המשפט בכך שהמערער לא נטל אחריות למעשיו. נוכח כל אלה סבר בית משפט קמא כי יש הצדקה להטלת מאסר בפועל שיהווה עונש מוחשי ומציב גבול, וכן ראה להפעיל את המאסר המותנה במצטבר משלא מצא טעמים לסטות מן הכלל בהקשר זה. טעמיו אלה של בית משפט קמא מקובלים עלינו, ובפרט העובדה שההרשעה במעשים דומים כלפי אמו לפני זמן לא רב ועונש מאסר בן 7 חודשים שריצה עקב כך, לא הביאו לשנות מדרכיו. מטעמים אלה, בשים לב גם לאי נטילת אחריות ע"י המערער ולכך שבדיון לפנינו הסנגור אישר שהמערער אינו נוטל חלק בהליך טיפולי לטיפול בהתמכרותו, לא ראינו טעם רב בהזמנת תסקיר שירות מבחן.

13. אשר על כן, יעמוד עונשו של המערער על 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. עונש המאסר על תנאי של שלושה חודשים (בת"פ 48277-09-17) יופעל במצטבר, כך שבסה"כ ירצה המערער 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. עונש המאסר על תנאי שגזר בית משפט קמא יעמוד על כנו.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.12.20 עד השעה 10:00 בבית מעצר ניצן.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"א, 28 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.

דוד גדעוני, שופט

**דנה כהן-לקח,
שופטת**

**גילה כנפי שטייניץ,
שופטת**